1e JAARGANG. No. 3. 15 OCTOBER 1912.

DE STER IN HET OOSTEN

DRIEMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT.

Van de Redactie.

Het is ons een genoegen dat wij, naar aanleiding van hetgeen onze Nat. Vert. opmerkt in haar *Open Brief aan de Leden der Orde* (blz. 10), een middel meenen gevonden te hebben om aan haar wensch tegemoet te komen.

Mej. Dijkgraaf verklaart, dat "wanneer de wensch door ons Hoofd uitgedrukt (dat ieder lid zal inteekenen op het tijdschrift *de Ster i. h. O.*) wordt vervuld, zij een veel gemakkelijker en minder kostbaar middel van contact zoude hebben dan nu door dezen." Inderdaad is het ons duidelijk dat, al hebben van den beginne af de officieele Ambtenaren hier te lande hunne geregelde medewerking toegezegd en verleend en zijn dan ook mededeelingen de Orde betreffende van de Nat. Vert. en den Org. Secr. door ons opgenomen, hetgeen wij steeds zullen blijven doen, dit middel van contact niet voldoende mag heeten zoolang niet alle leden der Orde, welke dit contact wenschen, geregeld in het bezit komen van het tijdschrift. Gaarne

willen wij onzerzijds medewerken om alle leden hiertoe in staat te stellen; wij hebben in overleg met den uitgever besloten, aan alle leden der Orde (voor zoover in hetzelfde gezin niet reeds een exemplaar wordt toegezonden) voor wier financieele omstandigheden de ab. prijs een hinderpaal is, een abonnement voor verminderden prijs of gratis te verschaffen. Zij kunnen zich hiertoe aanmelden bij de vertegenwoordigster die voor de toezending zorg zal doen dragen. De plaatsel. secr. worden vriendelijk verzocht hiervan kennis te geven aan de leden van hun kring.

Wij spreken hier tevens den wensch uit dat wij ons in den steun van de leden in Nederland mogen blijven verheugen, opdat wij meer en meer in staat mogen zijn onzen lezers te bieden wat voor hen van belang is. Wij hopen op deze wijze het onze bij te dragen tot de verspreiding van lectuur en — waar dit, naar wij hopen, zal kunnen blijven geschieden geheel buiten verbezwaring van de kas der Orde — tot verlichting van de reeds zoo moeilijke taak van de Vertegenw. die de kosten van het werk in Nederland grootendeels moet bestrijden uit vrijwillige bijdragen.

A. KERDIJK.

Inwijding op Sicilië.

Over haar verblijf op Sicilië in het voorjaar van 1912 schrijft Mevr. Besant:

....“Ik was genoodzaakt een zekere afzondering te zoeken, om een occult werk van groot belang te verrichten en kon, overeenkomstig mijn plicht, geen enkele uitlegging geven tot het volbracht was. Ik had getracht in Kashmir alles gereed te maken, daarna te Ootacamund, doch het was mij niet gelukt, de noodige afzondering te verkrijgen en de zekerheid, niet te worden gestoord. Daarom besloot ik haastig, aangezien er niet veel tijd was, in Europa te zoeken wat ik in Indië niet vinden kon.

Sicilië is een der schoonste eilanden van de wereld, en Taormina is misschien zijn schoonste plek. Het dorp — het is nauwelijks meer dan dat — nestelt tusschen twee groote heuvels van vulkanischen oorsprong, die het aan alle zijden insluiten, slechts den kant naar de blauwe Ionische zee openlatende. Op den achtergrond verheft zich een groote rots, bekroond met de ruïnen van de oude Acropolis; op een der andere beschermende heuvels vindt men de bouwvallen van een Grieksch theater en van een

Griekschen tempel, en een stuk van het plaveisel is nog bewaard, waarop eenmaal Pythagoras stond, toen hij den Grieken van de kolonie Naxos — die gezeten waren tegen de heuvelhelling, geheel en al aandacht voor zijn woorden — hun plicht leerde als burgers aan den Staat. Dicht bij de plek, door zijne voeten gewijd, is een der talismans begraven, door Apollonius van Tyana in Europa neergelegd, een der zeven centra van occulte kracht, welke hij schiep voor toekomstig gebruik in onmiddellijk verband met den Machtige die de Vajra met vijf stralen beheerscht. Deze dingen zijn het, welke Taormina voor den occultist tot een heilige plaats maken, en het doen uitmunten als een geschikte plek voor zijn heilig en vèrreikend werk, want het is een der gewijde plaatsen waar het magnetisme der Witte Broederschap machtig is en waar de gansche natuur in harmonie trilt met het akkoord van het hoogste leven. Weinige jaren geleden werd het opnieuw bekrachtigd en aan ons Indisch centrum te Adyar verbonden door een der onverbreekbare banden behoorende tot de occulte wereld. Het was dus niet vreemd dat wij daarheen geleid zouden worden voor drie maanden van afgezonderd

leven, voor arbeid die nieuwe kracht zou toevoegen aan de Theosofische Vereeniging, en nieuwe wegen zou openen waardoor de kracht der Broederschap zou uitstroomen om de menschheid te helpen.

... Van uit dit Siciliaansche dorpje gingen nog twee andere menschenkinderen door de poort, welke slechts binnenwaarts opent, de Enge Poort, welke toegang geeft tot den Smallen Weg, leidende tot het Eeuwige Leven; en twee andere, reeds op dien weg, gingen door een verdere Poort. Deze schitterende toename in kracht zal zich vertoonen in versnelden vooruitgang van onze geliefde Vereeniging, in vermeerderd leven en vermeerderde kracht. Geen wonder dat alle mogelijke moeilijkheden in den weg gelegd werden om de volbrenging van deze groote taak te verhinderen en dat alle pogingen in 't werk werden gesteld om hen te kwetsen, op wier kracht en standvastigheid de menschelijke zijde er van afhing. 'Doch grooter zijn degenen die met ons zijn dan degenen die tegen ons zijn', en de vuurwagens omringden den berg, als van ouds, hem beschermende tegen de aanvallende machten. In den herfst van 1911 werd de taak gesteld; de lente en

de vroege zomer van 1912 hebben haar zien volbracht. Vele andere zulke opgaven moeten uitgewerkt worden in de jaren van voorbereiding welke vóór ons liggen, zoodat, wanneer de Meester der Meesters onder ons verschijnt, een lijfwacht van Ingewijden gereed moge zijn Hem te begroeten en te dienen gedurende Zijn verblijf in de uiterlijke wereld. Laat echter niemand veronderstellen dat dit groote werk gedaan kan worden in uiterlijken vrede, zonder strijd en verwarring. 'Elke strijd van den krijgsman is met verwarde geluiden en in bloed gewentelde kleederen; doch deze zal zijn met branden en brandstoffen van vuur.' Wat is dit alles voor hen, in wier harten de Eeuwige Vrede woont en die door de scheuren in de drijvende stormwolken de Ster kunnen zien schitteren?

Velen verwonderen er zich over, dat wij in deze dagen zoo openlijk spreken over dingen die gedurende langen tijd in een geheimzinnig waas waren gesluierd. Het groote feit van Inwijding en van levende Ingewijden is nooit verzwegen geworden in de wereld der oudheid; de Rishi's bewogen zich onder de menschen in Indië en bezochten de koninklijke

hoven, en omtrent hun personen werd geen geheimhouding gezocht; hetzelfde was het geval in Egypte en in Griekenland; de bijzonderheden der methoden werden immer teruggehouden, doch de uitkomsten waren bekend. En zoo bleef het gedurende tienduizenden jaren. Een nieuw beleid werd noodzakelijk gemaakt door den moord van den Christus, en de schaduw van dien moord heeft sedertdien de wereld verduisterd. De vervolgingen welke begonnen met de aanvaarding van het Christendom door den Staat maakten dat het beter was te zwijgen, zelfs over de leeringen de kennis waarvan leidde tot Inwijding en als er over de feiten van het occulte leven gesproken was, zou dit niet alleen noodlottig zijn geweest voor de sprekers — hetgeen een kleinigheid is — doch nutteloos voor de wereld — een zaak van groot belang. Vandaar werd gedurende vijftienhonderd jaar een beleid van stilzwijgen gevolgd. Dit werd gebroken sedert 1875, toen H. P. Blavatsky geheel openlijk van een of twee harer leerlingen — zooals Damodar — verklaarde dat zij het leerlingschap hadden bereikt; een verdere proefneming met betrekking tot de openbaarheid zooals die vroeger

bestond, werd gedaan door een weinig occult speelgoed te vertoonen — het rinkelen van astrale bellen, het overbrengen van voorwerpen van de eene plaats naar de andere, enz. Dit bleek echter te veel opschudding te geven, en de proefneming werd tijdelijk gestaakt, opdat de leeringen konden doordringen, terwijl Christian Science en het spiritualisme de wereld vertrouwd maakten met zekere occulte krachten op een minder aanvallende wijze. Thans worden de leeringen der Oude Wijsheid bekend; zij worden in wijden kring aanvaard in haar eigen vorm en zijn overal doorgedrongen in het godsdienstig onderricht.

De theorieën van het Occultisme zijn bekend; het oor van het publiek is vertrouwd met de feiten van het bestaan van het Pad, van de Meesters, van de occulte Hiërarchie en deze worden niet langer begroet met spot; het is nu onze taak om dat publiek terug te voeren tot de oude, rustige, niet-opgewonden erkenning van het volgende feit — dat deze dingen heden ten dage plaats hebben, even goed als 1000 of 10.000 jaar v. Chr. en dat levende mannen en vrouwen, die Ingewijden zijn, nu evenals in de dagen van ouds rondloopen. Deze voor-

loopers van de komende menigte zullen bespot en belachelijk gemaakt worden en gelaakt wegens eigenwaan en onbewezen beweringen. Zij behoeven daarover niet te treuren, want alle pijlen welke op hun boezem breken, zullen stomp worden en er zullen er zooveel minder zijn om den komenden Leeraar te wonden. Hoe meer zij het publiek met het denkbeeld vertrouwd kunnen maken in hun eigen persoon, des te minder zal dat publiek verbaasd en sceptisch zijn wanneer Hij verschijnt. Evenmin behoeven zij zich te verontrusten, indien zij 'veracht en verworpen worden door de menschen' want een die grooter was dan zij onderging geheel datzelfde lot.

'Het is den leerling voldoende dat hij als zijn Meester zij, en den dienaar als zijn Heer.' "

(*The Theosophist*, Aug. 1912.)

De komende Christus.

Wie ben ik, Heer, dat ik in mijne zangen
Uw lof verkond,
ik, zorg-belast, in kommernis gevangen,
ik, smart-gewond?

In U des Vaders reine Liefde zegen
daalt neer op d' aard,
Hoe zou ik vinden langs mijn levenswegen
bloemen, U waard?

Gij spreekt opnieuw van 's Vaders groote trouwe
voor 't angstig kind,
gij troost in smart — gij steunt in droeve rouwe
... verkoelende avondwind.

Wie ben ik, Heer, dat ik in mijne zangen
Uw lof verkond,
ik, zorg-belast, in kommernis gevangen,
ik smart-gewond?

Toch, zingen moet ik lied'ren U ter eere
die wás en komen zal,
die 't droef verduisterd arme volk zal leeren
opzien, uit 't smartedal.

Gij komt, en roept tot opzien naar de toppen
waar Gods licht straalt.
Gij komt — en 'k hoor U aan elks harte kloppen
.... Gods vrede daalt.

Gij komt, gij komt tot mij ook, gij, de drager
van 't hoogste Goed,

en uit Uw zachte oogen dringen stralen
in 't kil gemoed.

Ik open voor U, Meester, wijd de deuren
van 't stille heiligdom,
treed binnen, Uwe komst is 't blijdst gebeuren
— zang juicht alom! —

Gij komt . . . wanneer? verlangend' oogen staren
in duistren nacht,
en wachten, als ééns wijz' en herders samen,
Gods volle Liefdepracht.

Hoorn, 27 Juni '12. Ds. A. KLAVER.

De Organisatie der Orde.

Donna Margherita Ruspoli.

[Onder dezen titel verscheen in *The Herald of the Star*, afl. I No. 3, een stuk hetwelk voornamelijk bestaat uit commentaren op de toespraak te Londen door Mevr. Besant gehouden in 1911. Daar wij deze in haar geheel afdrukten in No. 1 en 2 van ons tijdschrift, volstaan wij hier met het aanhalen van enkele gedeelten die ons van bijzonder belang voorkomen. Red.]

Sprekende over de bevordering tot de hoogere graden, zegt de schrijfster: "De toelating hangt uitsluitend af van het Hoofd der Orde. Het zou louter dwaasheid zijn, de uitnoodiging

om tot dezen Graad toe te treden op eenigerlei wijze te beschouwen als een persoonlijk compliment; veeleer is het een berekende erkenning dat de uitgenoodigde persoon in staat is *meer gewicht te dragen* — zoodat hem daarom een zwaarder gewicht wordt opgelegd. Want wij kunnen er zeker van zijn dat plichten en verplichtingen toenemen met elke bevordering tot een hoogeren graad. De mensch moet meer en meer geven en heeft steeds minder recht, aanspraak te maken om iets terug te ontvangen."

Over de Ambtenaren vinden wij het volgende: "De Ambtenaren zijn personen aan wie bijzondere gedeelten van het werk zijn toevertrouwd, die moeten worden gedaan voor het lichaam der Orde; zij zijn functionarissen terwijl de graden trappen van innerlijken groei aangeven. De ambtelijke opklimming moet niet verward worden met de ware Hierarchie en de lijnen der eerste kunnen de lijnen der laatste kruisen en doen dit ook. . . . De ambtelijke organisatie der O. S. O. belichaamt het ware hierarchische beginsel: hare rangen ontleenen hun gezag aan een hooger rang en deze zijn weer afhankelijk van wat er boven is; de ambtenaren worden aangesteld door meerderen, niet

gekozen door minderen. Hierin verschilt de O. S. O. van de T. V. . . . In de O. S. O., gesticht bijna op den vooravond van de Komst van den Oppersten Leeraar, waarbij mogelijk de dringende noodzaak om den weg voor Hem te bereiden, de raadzaamheid kan teniet doen om zich te veel aan democratische opvattingen aan te passen — wordt het hierarchische beginsel getrouw weerkaatst in het vervullen der ambten".

Onder het *erkennen van geestelijke grootheid* verstaat de schrijfster: "het erkennen van het bestaan van *elke groote eigenschap* in de menschen om ons heen: elke *afzonderlijke* groote eigenschap zelfs, even goed als algeheele grootheid. Doch om grootheid te bewonderen, moeten wij in staat zijn *het persoonlijk element uit ons schattingsvermogen te verwijderen*. Dat onze naaste een groote eigenschap bezit, maakt hem niet noodzakelijk gemakkelijker voor ons om mede te leven — mogelijk zouden wij meer van hem houden als hij die niet had: wij krijgen slechts de gelegenheid voordeel te trekken uit onze aanraking met hem indien wij zedelijk voldoende op onze hoede zijn om die eigenschap te begrijpen. . . .Wij moeten onszelf ter hand

nemen, zoodra wij instinktieve *vijandigheid* tegen iemand gevoelen, . . . want dit gevoel zal licht ontstaan juist tegen degenen die het voordeel hebben van 'een hooger ouderdom der ziel'. . . al wat wij niet begrijpen en waar wij niet van houden in hen, verwekt den geest van verzet, de begeerte, afbreuk te doen door hen aan te vallen. Een gulden regel, de beste van alle, is: onze intuïtie wakker te houden, alle kleine en persoonlijke en louter conventioneele zienswijzen te laten varen, te trachten een ruimen blik te hebben, en sterk, nederig, grootmoedig — in één woord, *groot* te zijn.

Behalve wegens het nut dat wij er van kunnen trekken, behoeven wij ons om de Organisatie in graden niet veel te bekommeren; want elk lid dat toetreedt, wordt volkomen vrij gelaten, te doen wat hem goeddunkt. Hij is geheel onafhankelijk; hij moet zijn eigen veld van arbeid vinden, zijn eigen gebied van werkzaamheid; en niemand behalve zichzelven behoeft hij verantwoording af te leggen. Waarlijk, zoo iets ons moest verontrusten, zou het de mate van onze vrijheid zijn! het is niet gemakkelijk voor ons allen, te ontdekken welk werk onze omgeving en omstandigheden ons

zullen toestaan te verrichten; en niemand kan onze plichten voor ons aangeven. Hier hebben wij de gelegenheid voor wederzijdsche hulp. Schouder aan schouder staan wij; laat ons doen wat wij kunnen voor elkander!"

De Orde van de Ster in het Oosten.

Annie Besant.

Het is een bemoedigend teeken voor de toekomst der Orde dat zij aan den eenen kant een geestdriftig welkom ontmoet en aan den anderen kant scherpen en onredelijken tegenstand. Een beweging welke geen van beide opwekt, is doodgeboren. Een die beide opwekt kan er zeker van zijn, te leven. Het geestdriftig welkom toont aan dat zij uiting heeft gegeven aan een behoefte en de bevrediging voor die behoefte heeft belichaamd; aan duizenden geeft zij juist wat zij noodig hebben en zij roert het hart met de belofte van den dageraad van een nieuwen Dag. De scherpe en geheel onredelijke tegenstand bewijst dat de tegenstanders zich bewust zijn van de tegenwoordigheid eener verborgen kracht, welke zij gaarne zouden verlammen eer zij overweldigend wordt.

Laat ons nagaan of het bijv. naamw. "onredelijk" niet gerechtvaardigd is. De Orde heeft haar geloofsbelijdenis: "Ik geloof in de Komst van een Wereld-Leeraar". Dit geloof is toch zeker onschuldig genoeg en behoeft geen toorn op te wekken, zelfs in het hart van den meest orthodoxe van welken godsdienst ook. De Hindoe gelooft in Avatara's; ja, zal hij misschien zeggen, doch mijn Kalki Avatara is nog ver weg, en dus is mijn Kalki niet uw Wereld-Leeraar. Volkomen waar; de Kalki Avatara *is* nog ver weg, doch niemand heeft voor zoover ik weet den komenden Wereld-Leeraar met den Kalki Avatara vereenzelvigd. Indien de Hindoe zich wil wenden tot de *Bhagavata Purana*, zal hij een lange lijst van Avatara's vinden behalve de tien welke den aanvang en het einde van groote tijdkringen kenmerken; en hij zal zien, bij een weinig verder onderzoek, dat de Rshi Maitreya lang geleden als een komende Wereld-Leeraar werd aangekondigd. In elk geval is de Orde volkomen onbepaald in hare verklaring "een Wereld-Leeraar". De Boeddhist gelooft in de komst van den Bodhisattva Metteya. Het gansche Christendom gelooft in de wederkomst van Christus, en vele

sekten — Irvingieten, Adventisten, enz. — gelooven dat "Hij nabij is, aan de poort". Vele Theosofen gelooven dat sedert de twaalfde eeuw een Boodschapper van de Witte Loge is verschenen in het laatste kwart van elke eeuw om de wereld te leeren en dat deze weder verwacht wordt tusschen 1975 en 2000 A.D. Al deze menschen koesteren hunne verschillende vormen van geloof zonder te worden aangevallen en beleedigd. Wij hebben, in de Theosofische Vereeniging, leden die in de eene of de andere van deze soort van Leeraren gelooven. Waarom zou dan het geloof van andere Leden de duiventil der Vereeniging zoozeer verstoren en in beroering brengen? Geen ambtenaar van de T. V. zal toch zeker, nadat gedurende 37 jaren alle schakeeringen van meeningen welkom zijn geheeten, verklaren dat deze ééne bijzondere meening moet worden uitgesloten, gebrandmerkt en verbannen? De Sikh-leden toonen hun eerbied voor hun Goeroe's; de Bahai-leden voor Bahu'ullah en zijn zoon; vele Bengali-leden voor den Heer Gouranga; enkele Indische en buitenlandsche Leden voor Paramahamsa Ramakrshna; deze allen hebben de volle vrijheid hun onder-

scheiden diensten te belijden, en dit is juist. De Theosofie is grooter dan een bijzondere godsdienst, welke ook; zij eerbiedigt ze alle en sluit ze in; de voorbereiding voor de komst van een Wereld-Leeraar is thans zeer dringend noodzakelijk, doch zal ophouden wanneer Hij komt, terwijl de Theosofie zal voortduren door de eeuwen heen, immer van uit haar schatkist nieuwe en oude dingen brengende. Het eenige ding dat de T. V. echter niet doen mag, is een bijzonderen eeredienst te verbieden, tenzij die eeredienst de Universeele Broederschap ontkent. Het komt mij dus voor dat de voornoemde tegenstand onredelijk en zelfs anti-Theosofisch is.

Wordt er tegenwerping gemaakt tegen de drie deugden die in 't bijzonder worden ingeprent — Zachtheid, Toewijding, Standvastigheid? Dit zijn toch zeker deugden, door elken godsdienst gepredikt; waarom is het dan verkeerd, er den nadruk op te leggen? Ieder lid der T. V. heeft het volle recht deze drie — of drie andere, welke ook — te kiezen voor zijn eigen bijzondere beoefening. Ook hier is de tegenstand geheel onredelijk.

Of heeft men bezwaar tegen de belofte om

grootheid te erkennen? Wederom heeft elk lid het recht hieromtrent te doen wat hem goeddunkt. Enkelen mogen de voorkeur geven aan de hedendaagsche gewoonte om grootheid te verkleinen waar deze zich vertoont; de *nil admirari* school heeft vele volgelingen in deze dagen. Mij schijnt het toe dat het een teeken van ouderdom in een ziel, en niet van jeugd, is wanneer zij grootheid erkent en eerbiedigt; de kleine jongen is dikwijls het meest oneerbiedig van alle menschelijke wezens, en de Zoeloe en de Roodhuid beschouwen het als een kenmerk van meerderheid, nooit eenige bewondering te doen blijken; doch de Meesters van Wijsheid buigen zich in de diepste vereering voor den Mahachohan, den Bodhisattva, den Boeddha, den Manoe, de vier Koemara's. Het staat elk lid der Orde vrij, grootheid voor zichzelf te erkennen; niemand schrijft hem voor, wien hij moet eerbiedigen. Indien een lid zich aanmatigde *zijn* eigen voorwerp van vereering op te dringen aan anderen, zou tegenstand tegen zulk een aanmatiging redelijk zijn. Het is echter ten eenenmale onredelijk, zich te verzetten tegen lieden omdat zij begeeren grootheid te zien en te eerbiedigen.

Het vreemde van het geval is dat de tegenstand zoo bijzonder heftig is. Waarom? Omdat enkelen onzer een teeken dragen? Maar dat is niet hoffelijk van degenen, wier geloofsgenooten tulsi en rudraksha dragen, kruisen en zegels der T. V., om niet te spreken van bijzondere haarkapsels gelijk de Parsi en de Sikh hebben, of ijzeren armbanden of heilige koorden. Indien deze alle kunnen worden gedragen zonder aanstoot te geven, waarom dan niet een ster? Omdat de ster een teeken van een minderheid is? Wanneer echter dat het punt is, geldt hetzelfde voor de andere teekens. Ook deze tegenwerping is onredelijk.

Het is voor mij, als Presidente der T. V., een diep bedroevend feit dat de T. V. de eenige godsdienstige gemeenschap is waarbinnen een kreet is opgegaan tegen de toetreding van hare leden tot de Orde. In het Christendom hebben lieden van alle Christelijke sekten zich aangesloten zonder blaam. Alleen in de T. V., die er zich op beroept, geen geloofsbelijdenis te hebben, wordt luide tegenstand vernomen en gebrek aan vrijzinnigheid getoond. Ik beken dat ik mij vrijwel beschaamd gevoel.

Welaan, Broeders van de Ster, treedt al dezen

tegenstand, zelfs waar hij onhoffelijk is en U allerlei naar 't hoofd slingert, met blijmoedige onverschilligheid tegemoet. Weest verdraagzaam zelfs jegens de onverdraagzamen. Aangesteld als Uw beschermvrouwe, bescherm ik U. Weest gijlieden echter vol goeden moed. Indien deze dingen van menschen zijn — gelijk de wijze Gamaliel zeide, toen zijn landslieden de volgelingen van Christus vervolgden bij zijn laatste komst — zullen zij teniet gaan. Doch zijn zij van God, dan kan niemand ze omverwerpen, en zullen de tegenstanders ontdekken dat zij vechten tegen God.

(*The Herald of the Star*, Juli 1912.)

Uittreksels

betreffende de Wederkomst van Christus, enz.

In *Le Soir*, een der meest gelezen dagbladen van Brussel, vinden wij in het nummer van 3 Juni 1912 een lang artikel over de voorspelling van de Wederkomst van Christus. De schrijver, die zich teekent "Piccolo", deelt mede dat de geniale Belgische mathematicus M. Ch. Lagrange, oud-directeur van het Koninklijk Observatorium, voorspelt dat Jezus wederom op aarde zal verschijnen, welke voorspelling hij doet steunen op cijfers, op de theorieën

van den beroemden Brück, op gegevens uit de pyramide van Cheops en den Bijbel. Lagrange verwacht deze "Wederkomst eer van heden af drie eeuwen zullen zijn voorbijgegaan." Verder wordt een brief aangehaald van Jean Delville, den schilder, "wiens schitterende en degelijke hoedanigheden niemand betwist", waarin deze uiteenzet wat Mevr. A. Besant omtrent de komst van den Grooten Leeraar heeft medegedeeld, in hoeverre de Theos. Vereeniging een wegbereider voor Hem is en met welk doel de O. S. O. werd gesticht. In tegenstelling met Lagrange spreekt hij van de groote gebeurtenis alsof deze zou plaats hebben "lang vóór hoogstens veertig jaren zouden zijn verloopen." "Piccolo" onthoudt zich van het geven van een besliste meening, al neigt hij geenszins tot de uitgesproken opvattingen; hij zegt: "de toekomst alleen kan ons doen oordeelen over de rol, welke hij geroepen is te vervullen", en haalt het bekende Italiaansche spreekwoord aan: *se son rose fioriranno.* (als het rozen zijn, zullen zij bloeien).

* * *

Het *Theosofisch Maandblad voor Nederl. Indië* bevat een zeer belangwekkende verhandeling van H. Borel over het in Mongolië heerschende geloof in de spoedige komst van een Messias, die in de taal der Tschagaren wordt aangeduid met den naam Meitara (waarschijnlijk afgeleid van Maitréya, de naam waarmede de Theosofen den Bodhisattva aanduiden).

De Messias wordt verwacht op den 15en dag van

de 6e maand, een datum waarop jaarlijks Hem ter eere een groot godsdienstig feest wordt gegeven. Borel verhaalt ons hoe in groote lamatempels het beeld van Maitréya zich bevindt in een afzonderlijk tempeltje achter de drie groote andere tempels, waarmede symbolisch wordt aangegeven dat deze Bodhisattva nog niet is verschenen. In één tempeltje wordt het beeld van Meitara zorgvuldig voor 't oog van profanen verborgen gehouden en mag het slechts door enkele bevoorrechten worden aanschouwd. Een verdere eigenaardigheid is dat het Meitarabeeld niet gelijk alle andere beelden van goud of verguld is doch van zilver. Wanneer telkenjare de groote ceremonie wordt gevierd, blijft het Meitara-beeld gesluierd. Bij deze ceremonie worden water en koren gebruikt, die na afloop aan het volk worden uitgedeeld en als heilige gaven worden aanvaard.

Merkwaardig is nog de laatste bijzonderheid ons door Borel medegedeeld. Op den avond vóór het jaarlijksche Godsdienst-feest ter eere van Meitara wasschen de lama's in Mongolië hun geheele lichaam volkomen schoon, als symbool van het denkbeeld dat men de ziel geheel moet verreinen om gereed te zijn voor de komst van den Messias.

* * *

De Wederkomst:

Verwijzen de Evangeliën er naar?

Onder dezen titel geeft in het Adyar Bulletin van 15 Aug. 1912 Ernest Udny een antwoord op een vraagstuk dat ook in den kring onzer Orde

veel besproken en bestudeerd wordt; wij geven hier in het kort den inhoud weer en bevelen de lezing van het oorspronkelijk stuk allen Engelsch lezenden aan.

De gedeelten welke naar een wederkomst verwijzen zijn Mattheus XXIV en XXV, Markus XIII en Lukas XIII, v. 24-28. De schrijver beschouwt deze één voor één en haalt tevens een gedeelte aan uit *De Navolging van Christus* van Thomas à Kempis, Boek III, Hoofdst. 43: "Er zal een tijd komen, wanneer de Meester aller meesters, Christus, de Heer der Engelen, verschijnen zal, om ieders les te overhooren, dat is om ieders geweten te onderzoeken. Dan zal Jeruzalem met lantaarnen worden doorzocht; dan zal in het licht gebracht worden hetgeen in de duisternis verborgen is en de tong zal geene verschooning meer voortbrengen". Volgens schr. hebben enkele verzen betrekking op gebeurtenissen, die nog in het leven der Apostelen plaats hebben gegrepen, andere noemt hij allegorisch, doch één ding blijkt duidelijk, dat de "komst", waarnaar in Matth. zoowel als in Mark. wordt verwezen, geheel verschillend is van de laatste of van die, welke thans verwacht wordt, in zooverre de Zoon des Menschen zal komen "op de wolken des hemels met groote kracht en heerlijkheid".

Dit is van groot belang, daar leden der Orde, wetende dat een "wederkomst" wordt verwacht door Christenen, en vermeld wordt in de Evan-

geliën, zouden kunnen aannemen, dat dit de komst was, die wij thans verwachten; zij zouden zelfs Christenen naar hun eigen Evangeliën kunnen verwijzen, om slechts ten antwoord te ontvangen, dat de komst, die *zij* verwachten heel iets anders is dan de komst waarover wij nu spreken. Er is in 't geheel geen toespeling op deze laatste.

Op de vraag, waar de genoemde gedeelten dan wèl betrekking op hebben, herinnert schr. ons aan wat de Theosofische litteratuur ons leert aangaande het "kritieke punt" in de evolutie van onze menschheid in de vijfde rondte en het correspondeerende "kritieke punt" in een kleineren cyclus, in elk wereldtijdperk, welk laatste naar zijn schatting zou kunnen komen na verloop van vele eeuwen. Hij beschouwt de thans onmiddellijk verwachte gebeurtenis, welke de O. S. O. moet voorbereiden, als iets geheel anders, als een herhaling van wat 2000 jaar geleden geschiedde, toen de Christus als een mensch onder de menschen kwam, om te leeraren en niet om te oordeelen. Geenszins een komen op de wolken met groote kracht en heerlijkheid, om de harten der menschen te oordeelen en te beslissen wie zal blijven incarneeren in de latere Wortel-Rassen en wie voor 't oogenblik zullen uitvallen, om hun lessen te hervatten in het volgende wereldtijdperk.

Hoe het Werk vordert.

door den Algemeenen Secretaris der Orde.

[Hieronder geven wij de voornaamste mededeelingen omtrent het werk der Orde, overgenomen uit *The Herald of the Star*, Juli 1912. Red.]

Nieuw-Zeeland. Het aantal leden bedroeg den 31sten Maart l.l. 571. De ijverige Nat. Vertegenw., de heer Burn, heeft een tournée gemaakt door het land. Te Wellington sprak hij voor 't eerst (en met succes) tot kinderen over de Orde en haar werk. In Auckland gaf hij, gelijk de patriarchen deden, een voordracht in de open lucht, "gezeten op een heuvel van graszoden" voor een talrijke menigte; terwijl hij te Heathcote "geïnterviewed" werd voor de eerste maal door een Vertegenwoordiger van de Pers. Over 't algemeen is het verslag van den heer Burn frisch, vol van kracht en goede hoop. Men heeft meditatie-groepen opgericht, waarvan veel goeds wordt verwacht. Voor propaganda-litteratuur werd een open brief uitgegeven benevens een herdruk van "Een gewichtige gebeurtenis" van C. W. Leadbeater (Herald of the Star, April 1912.)

Schotland heeft thans zijn Nationale Afdeeling en ik ontving een verslag van den heer R. L. Christie, zijn Organis. Secr. Het aantal leden bedroeg op 1 Mei l.l. 123.

In Edinburg en Glasgow zijn comité's van 5 personen benoemd voor propagandawerk, terwijl bijeenkomsten worden georganiseerd in verschillende

deelen des lands. Verscheidene toespelingen op de Orde, welwillende en onwelwillende, werden door de pers gemaakt. De "onwelwillende" worden terstond beantwoord door de vaardige pennen der Afdeeling.

"Het is steeds ons doel", zegt de heer Christie met betrekking tot deze antwoorden, "ons standpunt uiteen te zetten en met verdraagzaamheid de onjuiste meeningen te verbeteren." Men was voornemens een "Open Brief aan Godsdienstleeraren in Schotland" te zenden, vergezeld van pamfletten ter inlichting, doch dit plan moest men ongelukkigerwijze laten varen (laat ons hopen slechts voorloopig) wegens te groote onkosten aan de uitvoering er van verbonden.

Het doet ons genoegen uit Bulgarije te vernemen dat daar ook een Afdeeling is gevormd, met den heer Sophrony Nickoff als Nat. Vertegenw. en den heer Ivan Groseff als Org. Secr. Deze Afdeeling werd formeel geopend den 11en Januari van dit jaar.

Uit het verslag van Amerika, ingezonden door Mej. M. Tuttle, Nat. Vertegenw.: "Ons werk begon in Amerika ongeveer tijdens de Theosofische Conventie in September 1911, en vele leden namen de gelegenheid waar, zich bij onze Orde te laten inschrijven. In elke stad hebben wij ten minste twee ambtenaren die wij noemen plaatselijk vertegenw. en plaatselijk Secr. der Orde in die stad. Deze ambtenaren, gekozen door de plaatselijke leden en goedgekeurd door den Org. Secr., zijn de leiders

der O. S. O., in hun stad. Sedert onze Beschermvrouwe, Mevr. Besant, heeft verklaard dat kinderen zich bij de Orde mogen aansluiten, mits zij de toestemming der ouders hebben, zijn vele jongeren ingeschreven en zij zijn vol geestdrift". De Organ. Secr., Mej. Swain, schrijft: "Gedurende den korten tijd van ons bestaan, ongeveer 7 maanden, hebben wij 1.201 leden ingeschreven, uit 40 verschillende Staten. Wij zijn verspreid over het geheele land van den Atlantischen Oceaan tot den Indischen Oceaan, van Canada en Britsch Columbia tot Midden-Amerika in het Zuiden. Ik denk dat later de Noordelijke landen een afzonderlijke organisatie zullen hebben. Hier in Chicago zijn 134 leden en in Los Angeles, Californië, 101; dit zijn de grootste getallen voor één plaats. Een aanzienlijk deel van onze leden heeft niet het minste verband met iets Theosofisch".

Java geeft een prachtig verslag van werkzaamheden in Nederl. Indië, ingezonden door den heer Labberton, Nat. Vertegenw. en Mej. H. E. v. Motman, Org. Secr. dier Sectie. Het totaal aantal leden is thans 251, (volgens een latere opgaaf, die onze Org. Secr. direct uit Indië ontving: 369. Red.) behalve de 19 leden, nog in Holland ingeschreven, doch te Indië woonachtig, die zullen worden uitgenoodigd zich bij de plaatselijke Sectie aan te sluiten. Van de leden zijn 11 Chineezen, 112 inlanders (Mohamedaansch) en 128 Europeanen. Java is verdeeld in 4 deelen voor propagandawerk;

elk deel heeft zijn eigen Org. Secr. Verscheidene openbare voordrachten werden gegeven en vonden een talrijk belangstellend gehoor. Vier pamfletten werden reeds gedrukt en uitgegeven en er zijn er nog vier ter perse. Er zijn Hollandsche, Maleische en Javaansche vertalingen van "Aan des Meesters Voeten" verkrijgbaar; en mijn lezers zullen met genoegen vernemen dat in de Nederlandsch Indische Sectie elk nieuw lid der O. S. O. bij zijn toelating een gratis ex. van het beroemde boekje van ons Hoofd ontvangt, benevens exx. van de vier reeds uitgegeven pamfletten. De afdeeling voor uitgeven heeft zich niet alleen bepaald tot vertalingen, doch heeft ook het werk van plaatselijke schrijvers gedrukt; o.a. een gedicht van W. D. Koot en 2 pamfletten — *De Komende Christus* en *De Mystieke Christus* — van Mevr. v. Gelder.

Langzame doch gestadige vooruitgang wordt ons gemeld uit Zweden. Leden der Orde in dat land zijn overeengekomen, een gemeenschappelijke meditatie over de drie Vereischten te hebben elken dag op den noen in de geheele Skandinavische Sectie. De vertaling van de lezingen van Mevr. Besant te Londen gehouden in 1911 wordt zeer aanbevolen door de Pers. Skandinavië zal, naar wij vernemen, zijn eigen bijzonder orgaan van de O. S. O. hebben van dit jaar af, in den vorm van een Driemaandelijksch Tijdschrift, uitgegeven door Mej. Gyda Habjarn. Mej. Diderichsen zal voor het Deensche gedeelte de subredactie voeren en het is te hopen

dat Mej. Kuylerstiena hetzelfde zal doen voor het Zweedsche.

Uit Hongarije heb ik een verslag ontvangen van den heer Odon Nerei, den Org. Secr. en een brief van de Nat. Vertegenw., Mevr. Cooper-Oakley. Van den heer Nerei en zijn verdiensten als Secr. schrijft Mevr. Oakley vol lof. "Hij is in staat", zoo schrijft zij, "om de kennis van de O. S. O. zeer wijd te verspreiden want hij is Secr. en Beheerder van het grootste Verzekeringsbureau in Boedapest en terwijl hij daarvoor reist, doet hij onze propaganda; en zoo hebben wij het denkbeeld van de komst van den Heer in de verschillende steden kunnen verspreiden".

Het ledenaantal in de Hongaarsche Sectie had den 2en Mei (d.i. na 8 maanden) 94 bereikt ondanks het feit dat Hongarije een land is van zeer orthodox Roomsch-Katholicisme. Van deze zijn slechts 42 leden der T. V. Blijkbaar zijn er in Hongarije twee moeilijkheden; de eerste is de taal, waardoor volgens Mevr. O. "weinig denkbeelden van de buitenwereld de massa van het Hongaarsche volk bereiken". De andere is de onthouding van alle deelname in de O. S. O. beweging door een of twee oude en op den voorgrond tredende leden der T. V.

Italië blijft vooruitgaan, gelijk te verwachten was, onder leiding van een groep uitgezochte leden.

Uit Perzië heeft Kap. E. G. Hart, Indisch Leger, mij eenige belangwekkende brieven geschreven,

waarin hij meldt welke krachtige pogingen hij aanwendt om de denkbeelden der Orde te verspreiden onder de plaatselijke Sufi's, Babi's en anderen, wier algemeene denkwijzen hen wellicht zal doen neigen haar boodschap te aanvaarden. Inderdaad verwachten vele Sufi's de komst van een groot Leeraar — en wel bijna onmiddellijk. Hun verwachting is blijkbaar gebaseerd op een gedeelte in het 12de hoofdstuk van Daniël (Daniël is een der profeten, erkend door den Islam) waarin een bepaald aantal dagen profetisch wordt aangekondigd. Ruwweg staat de zaak aldus: het aantal dagen, gerekend als jaren en toegevoegd aan den datum der Hegira (het tijdstip waarop alle Moham. tijdrekening aanvangt) brengt ons tot het jaar 1917: en dit jaar — slechts over 5 jaren — geeft ons dus den datum waarop zij de volgende groote Openbaring verwachten.

Ik voeg hieraan toe de volgende inlichtingen, verschaft door een lid der Gaya Loge T. V., Behar, Indië:

"Mohana Khaja Hasan Nizami, van Delhi, onlangs teruggekeerd van een reis in Egypte, Arabië en Perzië, heeft een pamflet uitgegeven, getiteld: *Sheikh Sannusi en de Komst van Hazrat Imam Mehdi, den laatste der Profeten.*

In dit belangwekkende boekje doet hij verslag van zijn reizen in de verschillende Moham. landen en verhaalt hij gesprekken, welke hij had met verscheidene heiligen en fakirs. Hij verklaart, dat de groote Sheikhs en Moulvi's in die landen met

verlangen uitzien naar de komst van Imam Mehdi, welke zij binnen enkele jaren verwachten. Zoo deelt hij zijn gesprek mede, dat hij voerde met een geëerbiedigden wijze van Bokhara, wonende in het voornaamste heiligdom te Mekka. Toen hij ondervraagd werd over den waarschijnlijken datum van de komst van den Grooten Profeet, zeide de Bokhara-heilige, dat er een zeer oud boek bestaat, genaamd *Maksum Bokhara* bij den Mutwalli van een Bokhara-Bibliotheek, waarin volledige bijzonderheden worden gegeven over de komst van den Mehdi.

Het volgende is een woordelijke vertaling van het pamflet van wat de Bokhara-heilige in Mekka zou gezegd hebben : 'In *Maksum Bokhari* is er onder andere gedenkschriften, één hetwelk verklaart dat in de 14e Sadi, in het tweede derde gedeelte van de eeuw Hazrat Imam Mehdi zal bloeien.'

Wij merken op, dat het tegenwoordige Hijra jaar 1330 is, zoodat het nog 3 jaar duurt eer het eerste derde gedeelte der eeuw is voleindigd. Het tweede derde gedeelte van de 14e Sadi zal beginnen in het Moham. jaar 1334, overeenkomende met het Christelijke jaar 1915 A. D. en eindigt in 1366, overeenkomende met 1947 A. D.

Kan het zijn, dat de jaren 1915 en 1947 betrekking hebben op het verblijf van den Grooten Leeraar onder ons? Of hebben zij betrekking op een andere groote persoonlijkheid? Wij weten het niet".

OFFICIEEL GEDEELTE.

(Alle mededeelingen enz. in dit gedeelte zijn onder verantwoordelijkheid van de Officieren der Orde hier te lande.)

KORT VERSLAG van de Algemeene Vergadering in Utrecht op 29 Sept. 1912, onder leiding van Mejuffrouw C. W. Dijkgraaf.

De Vergadering werd druk bezocht; ruim 300 leden waren aanwezig. Ook de voorvergadering van de plaatselijke Secretarissen met de Vertegenwoordigster en den Org. Secr. was nagenoeg voltallig. Veel nuttige besprekingen hadden hier plaats, o. a. ook over de viering van de officieele feestdagen der Orde, nl. 28 December en 11 Januari in de eerste plaats. Besloten werd de feestdag op 28 Dec. a.s. gezamenlijk te vieren door een ethische bijeenkomst in het gebouw te Utrecht. Verder werden op deze vergadering besproken propagandamaatregelen en de vorming van een persbureau, en een centrale uitgeverscommissie.

Op de groote vergadering bracht de Org. Secr. in de eerste plaats een verslag uit van den finantieelen toestand, welke gunstig te noemen is, daar na alle uitgaven nog een batig saldo van ± *f* 170 blijft; gedurende de ver-

gadering bracht eene collecte nog *f* 64.10 op. Vervolgens werd besloten tot de oprichting van een persbureau, waar alle stukken die in de dag-, week- en maandbladen verschijnen, zullen worden bijeenverzameld zoodat een volledig archief zal worden gevormd. Verscheidene leden namen geregelde medewerking op zich en de centrale leiding berust bij den Heer F. van Paasschen, H. Westeinde 20, den Haag, aan wien men dus alle stukken voor of over of tegen de Orde, waar ook verschenen, gelieve op te zenden; liefst meerdere exx. waar het brochures betreft. Op voorbeeld van hetgeen in Nieuw-Zeeland geschiedde werd dit tijdschrift verklaard tot officieel orgaan van de officieren der Orde in Nederland, zoodat alle mededeelingen van officieelen aard en anderszins er in zullen worden opgenomen. Men zie verder de Redactioneele mededeeling op de eerste bladzijde van dit nummer.

Op de vraag van velen werd geantwoord dat dit blad — evenals alle Engelsche organen onzer orde en alle andere uitgaven op dit gebied — niet bedoeld is voor engeren kring, maar integendeel zoo ruim mogelijk verbreid behoort te worden.

Naar aanleiding van andere vragen deelde de Vertegenwoordigster mede dat ook als leden kunnen worden aangenomen degenen die alle punten — door de Orde als eisch van toelating gesteld — aanvaarden en beoefenen, maar in plaats van "ik *geloof*" in den eersten eisch willen lezen "ik *hoop*." Zij had dit punt met Mevr. Besant besproken, die er op wees, zooals begrijpelijk is, dat iemand die aan alle vereischten wil voldoen en dus feitelijk het werk doet, misschien van veel meer nut voor de Orde is dan iemand die wel gelooft, maar niet veel werk maakt van de vereischten.

De heer Van Paasschen stelde verder nog voor, een groot propagandablad te drukken in zéér grooten oplaag en dit overal op ruime schaal te verspreiden. De blijde boodschap is niet voor een paar speciale groepen menschen bedoeld, maar voor iedereen; op groote schaal naar buiten werken is dus noodzaak.

Daarna sprak onder plechtige stemming de Vertegenwoordigster over hetgeen Mevr. Besant op de laatste groote bijeenkomst had medegedeeld. Deze mededeelingen mogen echter niet in druk verschijnen; zij verschenen reeds in de brochure "The Progress of the Order", maar

debrochureis uit deverspreiding teruggenomen.

Op de lijsten voor opgave voor speciaal werk werd ruim geteekend.

Voor en na de vergadering genoten wij van stemmig orgelspel. Een zeer aangename vergadering, die veel beloofde voor dit werkseizoen.

H. J. VAN GINKEL
Org. Secr.

Centrale uitgeverscommissie.

De Org. Secr. verzoekt allen die op eenigerlei wijze willen medewerken tot de vorming van een *centrale* uitgeverscommissie door finantieele bijdragen, het verrichten van vertalingen, corrigeeren van proeven, verzenden, inpakken, adresseeren, geven van adressen enz. enz. hem dit ten spoedigste te melden, zoodat spoedig een praktisch resultaat bereikt kan worden.

De Org. Secr.

Om ons de moeite en dispositiekosten der abonnementsgelden te sparen van het blaadje "De Ster in het Oosten", verzoeken wij onze abonné's vriendelijk, deze per postwissel toe te zenden. De kosten hiervan, 3 cents, kunnen worden ingehouden.

DE UITGEVERS.